

2
IHS

LECTIO SACRA

PRO STUDIORVM

EXORDIO IN D. NICOLAI

BVRGENSI COLLEGIO.

A Doct. D. BARTHOLOMAEO DE CASTRO
Almæ Metropolitanæ Burgēsis Ecclesiæ
Canonico, ac ejusdem Collegii Rectore
publicè in Scholis habita die 26.
Martii, anni Domini 1621.

Ad Illustrissimum, & Reverendissimum Principem
D.D. FERNANDVM DE AZEVEDO
Archiepiscopum Burgensem, atq; Supremi Senatus
Castellæ PRÆSIDEM integerrimum.

De ejus mandato typis data.

A

CENSURA, & FACULTAS.

NOS Licent. *FRANCISCVS DE SPINOSSA ALARCON*
Almæ Metropolitanæ Burgē. Ecclesiæ *Canonicus Peniten-*
tiarius, atq; hujus Archiepiscopatus pro Illustris. & Reverēdiss.
D. D. FERNANDO DE AZEVEDO Archiepiscopo Burgen. ac
in Supremo Castellæ Senatu *PRAESIDE Vicarius Generalis*,
Facultatem concedimus, ut hæc **LECTIO SACRA** (cui,
à *Doct. D. BARTHOLOMAEO DE CASTRO* Viro *Doctissimo*
è suggesto recitata, *ex Officio* interfui) prælo committatur, ut *ad*
manus Illustris. Dñi, ac Dñi mei prædicti **ARCHIEPISCOPI** di-
gnè perveniat: cùm nihil in *EA*, quod nō *Pium, Lepidum, atq;*
Eruditum sit. Datum Burgis die 2. Aprilis anni 1621.

Licent. SPINOSSA
ALARCON.

De Mandatō Dñorum Provisorū

Augustinus Diaz de Valdivieso
Secretarius.

ILLVSTRISS. P. RINCIPI,
ET REVERENDISSIMO

DOMINO, AC DNO ME O
D. FERNANDO DE AZEVEDO
Archiepiscopo Burgensi, atq; in Su-
premo Regio Castellæ Senatu
PRAESIDI VIGILANTISSIMO;

Honori meo cedo (PRINCEPS ILLVSTRISSI-
ME) TVO concedo Imperio. Tangit ergo TVA
Limina PRELECTIO nostra, audax fortè dum
ad Illa venit, audacior tamen (haud dubium) si non venis-
set. Cerno namque hoc Opusculum ingenio meo ejectum,
Imperio TVO erectum: & quod à me leve, exile, meum;
à TE (dum precipis) Grave, Excelsum, TVVM. Nunquã
illud ad spe xi ut prelo dignum, quippe Stylo purè ad Scholã,
non dum acri manu scrutatum, neque Vrsæ lingua (ut ajūt)
expolitum. Nunc tamen aperta omnino fronte typis dedi
Munusculū; nam quod, nisi Tutelæ daretur TVAE, pror-
sus caderet, jam (ceu pictura idoneo loco posita) lumen acci-
pit suū, & Nomine TVO illustre non dabitur contempui.
Sed in eo si quid deforme, ignoscetur; si conforme, agnoscetur,
& migrabit in CAPVT TVVM omnis ista Laurus.
Illuc enim revertetur Flumen, unde exiit: à TE namq;
hujus TVI COLLEGII fluxit Gloria, cū Illud è licitū
oppressione propria manu ad Disciplinarum gubernatricem
Minervã revocasti. TIBI ergo TVA reddo, non dico; &
gradum sisto, ut limen Munificentia TVAE libem, non

penetrem. Prudensquæ sileo Laudes à TE, à Muneribus, à TVIS: quid enim prodesset in tãta segete eos imitari, qui pudore defectus adfectant copiam; aut evulgare denuo quod vel infantes ipsi prædicant diu? Præconia tandem TIBI paria non hæc succincta Pagina, sed æternus Annalium honor dabit in omnem posthumam ætatem: non ut per Historiã TVA vivant Facinora, sed ut Facinoribus TVIS vivat Historia. Quæ passim occurrerunt de TE, deq; Illustrissimo PATRIARCHA (qui vivit adhuc in animis mortalium, vivit in immortalium Choris) dixi Numero PRÆLECTIONIS XXVIII. Nec eò Munera commemoro, ut si quis VOS fortè non novit, TE noscat, & FRATREM: imo potius VOS IPSOS nomino, ut innotescat magnitudo Munerum. Grandia enim Munera à VOBIS, non VOS à Muneribus. Hoc excipe animi Obsequiũ pacato vultu, & adspice ut ex amoris Officina, non mentis. Ast Vale interim TVAE, & nostræ ECCLESIAE Præsidium, Religioni Munimẽ, & universæ Hispaniæ fidus novum.

Illustrissime Princeps

Obsequio, & servituti Officio TVVS

D.^{or} D. BARTHOLOMAEVS DE CASTRO:

PRO

PRO STUDIORVM

EXORDIO IN DIVI

NICOLAI BVRGENSI

Collegio

LECTIO SACRA:

T Moralia studia exordiret
longa jam penè oblivione
deleta, corâ Vobis PRAE-
LECTIONEM habituro,
Amplissimi *Administratores*:

VOBIS, inquam, strenue *Gubernator*, ac
nobilissimâ hujus Ciuitatis, latissimâq;
Diacèssis pro singulari doctrina, inte-
gerrimo iudicio, virtutum omniû splê-
dore *Generalis* electe *Vicari* ab *Illustris*.
Dño, ac Dño meo *D. FERNANDO*
DE AZEVEDO *Archiepiscopo* nostro, si-
mul atque *Supremi Senatus Regii* di-
gnissimo *Præside* (quem ò utinâ *DEVS*
diutissimè, ac felicissimè seruet in colu-
mè): *VOBIS* etiâ literatissimi, ac Reli-
giosissimi *Viri* ab amplissimo *Almæ* no-
stræ *Metropolitanae Ecclesiae Capitulo*

N. I.

Administrato

COLLEGII B

nevolètia captatu

2 Pro Studiorū exordio

meritò *Deputati*, & ex omnibus selecti:
VOBIS adhuc nobilissimi, ac prudētis-
simi *Senatores* pro celeberrima hac, &
pervetusta *Civitate* Vocem præstantes:
VOBIS deniq; *Collegiū* insignis, & *Collegæ*
collegæ mei, Clamyde ista purpurea
omni literarum, ac virtutū decore de-
corati: Gravissimi, ac nobilissimi *Viri*;
Sapientissimi, ac Religiosissimi *Patres*;
Auditores optimi. SACRAM, inquā,
LECTIONEM habituro in hac ingēti,
ac illustris *Collegiū* superba *Domo*, repen-
tè occurrit *Parabola* illa, seu potius *Gri-
phus*, vel *AEnigma* Sapientissimi Regis
de *Sapientia edificante sibi domū, columnis
septem excisis.* ¶ Huc enim mentem
impulit hujus magnificentissimæ *Do-
mus* Regius apparatus, *Columnarum* stru-
ctura, Illustris. Principis, & Reveren-
dis. Dñi, ac Dñi mei bonæ memoriæ
D. INICI LOPEZ DE ZVNNIGA,
ET MENDOZA, quondam Episcopi
nostri, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ tit.
S. Nicolai in Carcere CARDINALIS,
amplissimi, liberali impensa (seu potius
pietate) erecta, ut in illa *Sapientia* sedē,
seu suggestū haberet, & de suo perēni,
ac

II

*Tractadi Prover-
iorum locum oc-
sio innuitur.*

ac inexhausto fonte omnis Sacrae, & Humanæ doctrinae vinum mixtum propinaret, pararetq; mensam (* mesa franca) ut omnes ad satietatem usq; biberent, epularentur.

Quod si *AEnigmati*s solutione, & *Parabola* intelligentiâ Vos expectâtes video, perpendite verba quæso. Sedem habet initio capit. 9. Proverbiorum Salomonis. *SAPIENTIA AEDIFICAVIT SIBI DOMUM, EXCIDIT COLUMNAS SEPTEM. IMMOLAVIT VICTIMAS SVAS, MISCVIT VINVM, ET PROPOSVIT MEMSAM SVAM. MISIT ANCILLAS SVAS, VT VOCARENT AD ARCEM, ET AD MOENIA CIVITATIS: SI QVIS EST PARVVLVS, VENIAT AD ME. ET INSIPIENTIBVS LOCUTA EST: VENITE, COMEDITE PANEM MEVM, ET BIBITE VINVM, QVOD MISCVI VOBIS. RELINQVITE INFANTIAM, ET VIVITE, ET AMBVLATE PER VIAS PRVDENTIAE.

Appositè admodum Sapiens Sapientiam per *Prosopopœiam* inducit convivium exhibentem, ut tanto *Magistro* allecti, ac insito sciendi naturali desiderio, nulli ita inepti, ac convivæ illi Evangelici, fugerent Regales epulas, animiq; saturitatem.

III

Thema proponitur

IIII

et exponitur.

*
Prover. 9. à vers. 1.
ad 7. usque.

Math. 22. 5. &
Lucæ 14. 18.

4 Pro Studiōrū exordio

ritatem. Quam quidem mentis fatietatem per Metaphoram deliciarum corporis in conviviiis venustè exprimit Salomon. Quemadmodum enim in laetis cœnis totius generis conditi obsonii fercula varia, & mista pocula moris est ministrare, ut sibi quisque eligat quod magis in deliciis est (si mas al gusto de su paladar). Sic similiter Sapientiae cupidi in opiparo *Sapientiae convivio* convivantes, eligant quam maluerint doctrinam, illiusque disciplinae præcepta, ad quæ magis illorum genium, ingeniumve dirigitur. (Estudien la Ciencia, à que mas se inclinan.)

²
D. Tho. opusc. 57.

³
D. Aug. to. 5. lib. 17
de Civitate Dei. ca.
20. in medio.

⁴
D. Ambr. to. 4. lib.
1. de Fide. cap. 7
parùm à princ.

⁵
D. Chris. to. 1. hom.
in Psal. 22. in medio.

⁶
D. Cypri. li. 2. epist.
ad Cacil. ante me.
diū. aliàs epist. 93

⁷
Ecclesia in officio
Corporis Christi
Añ. 1. de Laudibus

V

*Mysticè à sanctis
atribus explicatū.*

Tanti cōfessus majestatis sensum *Literalem* præterire non patitur. Non me latet antiquos *Patres*, & Sacros *Ecclesiae* Doctores quâplurimos invenisse propositi *AEnigmatis sensus Allegoricos*, Tropologicos, Anagogicos; *Literales* paucos. Frequentiores de augustissimo *EVCHARISTIAE* Sacramento, ut in ejus Officio accommodat *ECCLESIA* ex Angelico 2 Doctore (& ipse ex Divis Augustino 3, Ambrosio 4, Chrysostomo 5, Cypriano 6): 7 *Sapientia adificavit*

cavit

Lectio Sacra. 5

cavit sibi domum, miscuit vinum, & posuit mensam. De DEIPARA; intra cujus intemperata viscera AEDIFICANTE SIBI SAPIENTIA DOMVM (ut Divi illius, ac Magni ⁸ Leonis utar verbis) Verbum caro fieret, & forma Dei, ac forma servi in unam conveniente personam, Creator temporum nasceretur in tempore. His pro nunc omissis, seu potius in finem ⁹ remissis, non reputo vobis doctissimis viris fore injucundum, si exactam hujus Parabolæ genuinam intelligentiam vestigemus ad literam.

VI

Prætermittere oportet veteres tum Græcos, tum Latinos sua convivium non in Conviviis Pro- tantum mira ferculorum varietate, sed blemata differere, etiam Problematum, & Questionum di- ex Profanis. fertis propositionibus condire solitos. Hujus rei testimonia ex profanis autoribus depromere integrum est. Ex Latinis Athenæus lib. 10. *Insita*, inquit, à natura scientiæ cupiditas efficit, ut etiam inter epulas aliquid aut docerent, aut discerent libenter, aut didicisse se ostenderent ¹⁰: qui maximam ejus libri partem huic materiæ impendit, docens nimirum qua ratione, & quo tempore Problemata in

8
Leo. epist. 13. ad
Therianam Augus-
tine medium.

9
infra n. xxix.

10
Athenæus lib. 10.

6 Pro Studiorū exordio

conviviis jactare oporteat; ac plures etiā convivales Gryphos, seu Syrphos cū proponens, tum etiam edisserēs.

Ad hæc Plutarchus ¹¹ ex Græcis in lib.

*Plutarchus in
Symposiacion.*

Symposiacion multis validissimis argumentis evincit inter epulas esse philosophandum. Macrobius demum hac de re elegantissimo schemate sic scribit: ¹² *Si Philosophia à conviviiis exulavit, procul inde facessent & alumnae ejus, honestatem, dico, ac modestiam, nec minus cum sobrietate pietatem. &c.* Ita fit, ut ab ejusmodi cæteribus relegatus matronarum talium cæcus libertatē convivorū solis concubinis, id est, vitiis, & criminibus addicat. Hactenus ille. (*Que en los banquetes si no se tratan sutilezas, vafe la lengua à murmurar).

¹²
*Macrobius in
de Conviviis.*

VII

Idem ex Sacris.

Sed ut profana missa faciam, morē istum cœnam *problematicus*, atq; *enigmatibus* condiēdi ab Hebræis manasse non obscure Sacrae Literæ innuunt. Celebris est illa *SANSONIS enigmatica Propositio* Philisthæis obiecta intra septē convivii dies differenda: ¹³ *De comedēte exivit cibus, & de forti egressa est dulcedo.* Confirmat Cantici 8. cap. locus illustris, ubi postquā Sponsa Sponsum

¹³
Judicum 14.

appre-

Lectio Sacra. 7

apprehensurā se dicit, ducturamq; in
 domum matris suae; insinuat ibi para-
 tum habere celebre convivium, quādo
 daturam se illi promittit ¹⁴ *poculum ex*
vino condito, et mustum malorum granato-
rum: additq; **IBI ME DOCEBIS.** Qua-
 si pro nostro diceret instituto: Dum
 convivio adfueris, ibi me, meosq; do-
 cebis, ut pro tua decet sapientia. (*A la
 mesa discurremos). Ergo docendi locus,
 & *AEnigmata* proponendi *Conviviū* est.
 Quod & clarius patebit legenti ³². Ec-
 clesiastici ¹⁵ integrum caput, in quo
 modus traditur, atq; ordo præscribitur
 in his *Disceptionibus* servādus. Cujus
 verba, perspicua cū sint, non indigēt
 interpretis opera. *Sapiētiā* igitur in lau-
 ro cōvivio docentē introducit Sapiēs,
MISCVIT VINVM, ET PROPOSVIT
MENSAM SVAM: & quæ doceat subjungit,
RELINQVITE INFANTIAM, ET VIVI-
TE, ET AMBVLATE PER VIAS PRV-
DENTIAE.

Sed quorsum, obsecro, ad conviviū
AEDIFICAVIT SIBI DOMVM, VIII
EXCIDIT COLUMNAS SEPTEM? Quæ Domus hīc
 Pro *Domo* non hīc intelligatis, vellem, ad literam intelli-
 ades ingentes, aut superba platia; sed genda?

8 Pro Studiorũ exordio

cœnaculum, seu triclinium, quod *Domus* nomine notari in Scriptura non insolens est. Cant. 2. *Introduxit me Rex in cellam vinariã* 16: Hebraicè, 17 & Septuaginta *In domũ vini*, id est, *Cœnaculũ*, ubi paratum erat nuptiale convivium. *Ecclesiastes* 7. *Melius est ire in domum luctus, quàm ad domum convivii* 18. Et quidẽ pro luctu, & jejunio separata à reliqua habitatione *cubicula* habuisse veteres, eaq; tenebricosa, & sine luce, innuitur 2. Re. 12. ubi de David pro adulterino puero lugente sic scribitur: 19 *Et jejunavit David jejunio, & ingressus seorsum jacuit super terram. SEORSVM*, inquam, id est, in secessum luctui deputatũ. Ergo *secessum* istum appellatũ existimo *Domũ luctus*, quemadmodũ *cœnatio* dicebatur *Domus Convivii*. Itaq; sensus *Ecclesiastes* ad hunc modum conformãdus: *Melius est ire ad domum luctus*, id est, longè utilius est *Secessum* intrare luctui, atq; jejunio deputatũ. (* *Mejores el Oratorio*): *quàm ad Domum convivii*, id est, quàm cœnaculum splendidis epulis apparatus. (* *Que el Estado, ò sala de banquetes*).

16

Canti. 2. 4

17.

Vt testatur G
ibidem exposi
in fine.

18

Eccles. 7. 3

19

2. Reg. 12.

Sed

Lectio Sacra. 9

Sed quid de *Columnis septem* dicendum? Quorsum Columnæ in triclinio? Quorsum septem? *Septem* complures in Convivio? quorsum *Septem*?

IX

Quorsum *Colūna* sum *Septem*?

20
Stat ex Jeremia
9. & ex 1. Reg.
5. juxta lectio-
m 70. docetq; D.
ieron. 10. 4. in cap.
Isaia in prin. & in
54. circa princ.

20 phrasim, ut exemplis non egeat. *Columnas* verò tū ad ædificii pulchritudinem, magnitudinemq; : cum præcipuè ut ex iis aulæ suspenderentur ad mēsam contegendā, ne quid pulveris, aut sordidum super epulas incideret. Suadet hoc (ne temere conjiciatur) insignis locus Ester 1. ubi *Scriptura* cœnationes describens, in quibus *Asuerus Rex* superbum illud conviviū exhibuit; 21 *Et pendebant, inquit, ex omni parte tentoria aërii coloris, (&) carbasi, ac hyacinthini, sustentata funibus byssinis atq; purpureis, qui eburneis circulis inserti erant, (&) COLVMNIS marmoreis fulciebantur.*

21
Ether. 1. 6.

Quid apertius? Ecce *Colūnas* cœnationum tentoria sustentantes. Hæc de *literali* sensu, seu potius de *cortice* *Parabolæ* juxta *literæ* sonum.

Sed cum in *AEnigmate* verba annexere sat non esse, nemo ambigat; ad ejus enodationem percurrere pro *no-*stro instituto operæpretium est. Ergo

X

Quid per *Domum* mysticè adumbratum?

12 Pro Studiorū exordio

gularibus Ecclesiis, quibus universalis, & *Catholica* cōflatur, earūq; præfectibus Episcopis *Septem Sapientiæ Columnas* intelligi acutè colligit Magnus ille Doctor 37 Gregorius ex *Septenario* numero: totidē enim Ecclesiis Asiæ scribit Evangelista Ioannes 38 *Apocalypsim*. Igitur NICOLAVS Myranæ Ecclesiæ *Columna* labentem illam doctrinæ, ac virtutum suarum pondere non solū sustinuit, erexit, firmavit; sed etiam expressum jam supra *Columnæ* munus exercens, aulæum, seu tegumentum fuit, ne quid sordidum, fædumvé decideret in cōmissas sibi pascēdas oves. Prætermitto vulgare illud (sed rarū) *Pietatis* exemplum, quo trium puellarum virginum Castitatem, ne fædaretur, operuit, provisso auri oportuno remedio. Nam (ut uno complectar verbo) *Pater pauperum* fuit, argentiūq; solatium.

Quem tanquam exemplar sibi proponens amplissimus noster *Cardinalis Sancti Nicolai* illius verè æmulator extitit, verusq; imitator. Etenim post *Honores acceptos* Proregnū Neapolitanū
CARO-

37

D. Greg. sup. rel.

scilicet to. I. lib.

Moral. cap. 17.

medio.

38

Apocal. I. 4.

XIII

Eadem pro Amplissimo Cardinali S. Nicolai Fundatore.

CAROLI V. Imperatoris Maximi
 jussu summa cum omniū laude exercu-
 isset, singulari DEI providētia *Burgēsi*
 Ecclesiæ præficitur. Hinc quantum pro
 Gregis salute laborarit, pro muneris
 exactione, quantum de Ecclesia bene-
 meruerit; hinc licebit conjicere, quòd
 diacēsīm ostiatim visitando diē clausit
 extremū. Cūmq; visitando *propriis*, non
 jam alienis oculis inspiceret, hoc unū
 magis præstare, & ad spirituales mise-
 rias miserorū subditorū sublevandas;
 & ad exequendum *Columnæ* expensum
munus vela obtegentia sustinendi; ut
 scilicet *Pastorū* vicariorū suorū igno-
 rantia mederetur: hujus percelebris,
 perq; illustris *Collegii institutionem* ex
 testamento legavit. ¶ Sed piæ admo-
 dum isti legationi quantum decoris,
 quantum utilitatis, ac venustatis ac-
 creverit ex mirifica *administratione* no-
 bilissimæ nostræ *Civitatis*, Castellæ
 (ne dicam Orbis) meritissimè *Capitis*,
 restantur isti parietes ab ipsa à funda-
 mentis extructi, (* Gritanlo las piedras).
 ¶ Vltimū perfectionis culmen adjecit
 Illustrissimus, ac Reverendiss. *Princeps*

XIIII
 A *Senatu Burgēsi*
Collegiū extructū.

XV
 Illustriss. *Cardi-*
nalis Zapata, quòd
Collegium perfece-
 rit, proclamatio.

14 Pro Studiorū exordio

Dñs, ac Dñs meus *D. ANTONIVS* tit. *S. Balbinæ* Cardinalis *ZAPATA*, dum singulari *DEI* Opt. Max. beneficio *Almæ huic Metropolitanæ* miseris temporibus præfuit *Ecclesiæ*. Faxit *DEVS*, ut *Toletana* præsit, vel etiã juxta omnium vota *Romana*. (* Hecho estuviera por merecimientos, i desseos). Vltimū, inquam, adjecit culmen, dum in administratione, confirmante *Apostolica Sede*, & *Regio* supremo *Senatu*, Socios adhibuit illustrissimum *Capitulum*, & nobilissimã *Civitatem*. ¶ Hinc hujus augusti *Collegii uberrimi fructus*, quos, licet brevi tempore collectos, longū esset recensere, sed non injucundum. Sileo tot *Canonicos* *Doctores* apud *Cartaginensem*, *Ovetensem*, *Calagurritanã*, & alias *Cathedrales Ecclesias*. Sileo tot *Cãdidatos* apud *Salmãtina*, *Vallisoletanũ*, *Cõplutẽse* majora *Collegia*. Sileo tot *Jurisconsultos* clarissimos ad *Regia* munera à *Rege* selectos: quia favente *Deo* in dies majora, & majora pro *DEI*, imo & pro vestra omniũ *gloria* conspicietis.

Sed his breviter tactis, si non pro dignitate, progrediamur, si placet, in propo-

XVI

Collegii uberrimi
fructus.

XVII

Quorsum victi-
ma in convivio?

propositi *AEnigmatis* incepta solutione. Prosequitur Sapiens, seu ipsa *Sapientia*: IMMOLAVIT VICTIMAS SVAS, MISCVIT VINVM, ET PROPOSVIT MENSAM SVAM. Iam vos sciscitantes video cónexionem *Victimarũ* cum *Vino mixto*, & *Mensa parata*. Si de cortice literæ, ac verborũ quasi ligamine procedat quæstio, facilis enodatio, sed nõ apud Expositiores 39, qui plura annexunt minus cohærentia Cajetanus, Iansenius, Lyranus. Meminisse oportet ex Levitico 40 non minimam victimæ decoctæ partem domum referre solitum eum, qui pacificas hostias Deo libaverat, ut tum ipse, tum etiam domestici vescerentur. Ex quo fiebat diem illum, quo victimas suas quisque ceciderat, aptissimũ ad *convivium* fore, cum carniũ decoctarum plurimum ei suppeteret. Id ipsum Gentibus etiam solent ex verbis Aristotelis 3. Rethoricorũ liquet, eum planè cum imprudentem affirmet, 41 *qui, ubi Diis immortalibus sacrificia mactaverit, apud alium cœnat; & ipse carnes suas sale conditas recõdit*. Ergo Sapiens die *Victimarum* Sapientiã aptè

39
Ieta. Iansen. Ly-
m. in cap. 9. Pro-
erb. vers. 2.

40
Levit. 7. per totum,
alibi sæpe.

41
Rethor. lib. 3. Re-
thoricorum.

16 Pro Studiorū exordio

introducitur *Conviviū* exhibentem; non aliter, ac Rex ille Evāgelicus, ⁴² *Tauri mei* in Parabola dicentem, *et alilia occisa sunt*. ¶ Tum postea, MISCVIT VINVM, ET PROPOSVIT MENSAM SVAM. (* Llamolos à mesa pueſta). Vinum *mixtum* (aqua ſcilicet dilutū) notavit ⁴³ Cajetanus minus dignè in ſplēdidiffimo cōvivio propinari: ideoq; trāſtulit (neſcio ex quo fonte) *Colavit vinum ſuum*, id eſt, defœcatum, & depuratū vinū ex dolio jã per ſuas ſtillas deprompſit. Sed jure reprehēditur noviffimè à ⁴⁴ Salazario, ut pote qui ſollicitus de ſplendore, & lautitia iſtius *Conviviū*, non meminerit temperatiæ, quæ cōvivatē *Sapiētiã* decebat. Cū enim *Sapiētia*, ut diximus ⁴⁵, ad id cōvivas evocarit, ut illis & ſentētiã dictaret ſuas, & *enigmata* aperiret; ſobrium valde potū oportebat, ita ut exhilararet, nō tamē eriperet mentē, atq; cōſiliū. Igitur *Merū* Sapiētiæ inviſū: igitur ab ipſius ſtudioſis alienum. (* Que la deſtemplāça en el vino haze ingenios groſeros).

⁴²
Matth. 22. 4.

⁴³
Cajet. Prover. 9.

⁴⁴
Salazar in cap.
Prov. vers. 5. n. 1.

⁴⁵
Supra. n. VII.

XVIII

Vinū cur mixtū,
non merum?

XIX

Quid per *Viti-*
mas adſignificatū?

Sed quid ſacratius ad literam *an-*
gmatice adſignificatum? Mirifica (ni
fallos)

fallor proprio Marte) *Sapientia* cum *Victimis* amicitia. Quando *Parabolas* edo-
 ctura convivias accersivit *Sapientia*, non
 abstinet à *Sacrificiis*; imo à *Victimis* inci-
 pit, paraturq; *Convivium*: nam 46 *Initiū*
Sapientia timor *Domini*; Timor autem
 in Religione maximè elucet. (* Letras
 i virtud son mui hermanas). Ergo rectè *Col-
 legium* nostrum ex utroq; componitur.
 Ergo aptissimè Illustriss. noster *Cardi-
 nalis Fundator* pro morum cōpositione,
 simul atq; subditorū doctrina *Collegium*
 erexit. Quid plura? Ergo appositè ad-
 modū præcipuè pro *Victimis*, id est,
 pro *Sacramentorum admimistracione* (ut
 statim subjiciam) *Sapientia* *Domus*, id
 est, COLLEGIVM nostrum institutum,
 (* Para hazer buenos Curas).

XX

Vbi animadversione dignum qui-
 dē *Ecclesiastica Hierarchia* gradus, *Ordi-
 nes* vè septem (*Minores* quatuor; *Osti-
 arium*, *Lectorē*, *Exorcistā*, *Acoluthū*;
Sacros tres reliquos, *Subdiaconū*, *Dia-
 conum*, *Presbyterum*) tum *Septenario*
Columnarum numero, tum *Columnis*
 illis mirificè adumbrari. Ordines *Septē*,
Columna *toridem*: à *Columnis* istis non
 solū

18 Pro Studiorū exordio

folū ornatur, sed & præcipuè sustētatur
Ecclesiæ *Domus*. Vt enim Cœlestis illa
Angelica Hierarchia ex ordinibus, seu
Choris novē Spirituū DEO Opt. Max.
astantium componi Paulus 47 docet
summ̄is, mediis, infimis: ita visibili in
hac nostra *Militantis Ecclesiæ* concordi
Hierarchia (nomen vel ipsum inviden-
tibus 48 hæreticis) DEO ipsi immorta-
li immolantium *Clericorum*, seu potius
libanti *Presbytero* ministrantiū, *Septem*
Characteristicos 49 *Ordines* sincera *Fi-*
des agnoscit. Quibus si *Episcopatum* ad-
das, ac primam Clericalem *Tonsuram*,
reperies *Novenarium* numerum *Ange-*
lica Hierarchiæ persimilem; & summos,
medios, infimos *Sacrorū ministros*. ¶ Vt
quemadmodū DEVS in cœlesti
Solio sedet stipatus undique *Angelo-*
rum choris, ita in terra Solium habeat,
(ipsam videlicet *Ecclesiam*) in qua se-
deat stipatus etiam undiq; *Sacerdoti-*
bus, & *Clericis*, tanquam *Angelis*, &
administris Imperii sui. Quod & signi-
ficatum volens Regius Vates; 50 *Do-*
minus, inquit, *in Templo sancto suo, Domi-*
nus in Cælo sedes ejus; quasi indicans con-
formi-

47
Ad Ephes. I. 21.
ad Colos. I. 16.

48
Constat ex Trid.
definitione. (es.
can. 6.

49
Minores eiiā O-
dines Characterū
imprimere docet
Thom. 3. p. q. 35.
2. Additionum,
commūiter D. D.

XXI

Angelica, & Ec-
clesiastica Hierar-
chiæ Conformitas.

50
Psal. 10. 5.

Lectio Sacra. 19

formitatem utriusq; Dominatus, & Hierarchia: ut sicut in *Cælesti Templo* sedet Deus Rex Regum, ac Dominus Dominantium; ita in *Terrestri* sedeat, dominatione, & imperio sacro sublimis, similiq; *Angelorum* circumdatus satellitio. Nam & SACERDOS *Angelus Domini exercituū est* 51 apud Malachiam; & apud Apostolum 52 *Cælestium exemplari, & umbræ deservit*: hoc est, simili ratione in *Militante Ecclesia*, ac Angelici Spiritus in *Triumphante*. Sed cum *Tonsura* Ordo non sit; nec *Episcopatus* ratione Sacrificii diversus 53 à *Presbyterio*: relinquitur *Septenarius*, isq; percelebris satis *Ordinū* numerus. Quos iterum, atq; iterū *Ecclesia* *Domus Columnas septem* appello: quæ in *Sapientia Domo* ista, seu insigni *COLLEGIO excisæ* expoliuntur, elaboratæ extruuntur. (* *Aqui se criã Ministros para las Iglesias*).

Solers ita est *Sapientia* in convivis erudiendis, ut omnibus exposito non contenta convivio, illos etiam *intrare compulerit*, ut (juxta 54 Evangelicam Parabolam) *Domus impletur sua*: insuper

XXII

Quorsum hîc *Ancilla?*

51
Malach. 2. 7.

52
Ad Hebræa. 8. 5.

53
D. Tho. 3. p.
37. ar. 2. Additio.
communiter Scho-
larum in 4. dist. 24.

54
Lucæ 14. 23.

20 Pro Studiorū exordio

per addens, MISIT ANCILLAS SVAS;
VT VOCARENT AD ARCEM, ET AD
MOENIA CIVITATIS. Ad literam *Ancillarum* nomine parum immorandum:
cū enim *Sapientia* sub *mulieris* persona
inducatur, *muliebris* decebat comitatus.
Nisi malueritis cum. 70. per 55 *Ancillas*
Servos intelligere, juxta solemnē 56
Hebraismum pro masculino fœmineum
genus, & è converso.

55
Translatio 70 P
9.3. habet Milia

56
De hoc Hebraic

D. Aug. 12. 8. in

118. contio. 15. et

finē. Vide etiā

astrum in Prover

super Petar. cap.

& super Exod. ca.

in illa verba, Pe

eiſ domos.

57
Glos. Ord. ad cap

Proverb.

58
Iansen. in ca. 9. d.

verb. vers. 3.

59
Beda ibidem

60
Hugo Cardin.

XXIII

Ancillarum nomine
qui notentur?

Doctores, seu *Magistros* per *Ancillas*
significatos docent frequenter Inter-
pretes cum *Glossa* 57: qui non, ut *adar-*
arcem vocarent, *missi*; sed potiùs *Missi ad*
arcem, ut vocarent *invitatos*. Id est, *mis-*
si super excelsa civitatis loca, ut inde,
quò meliùs audiri possent, clariùs evo-
carēt; ut ex *Hebræo* fonte colligit *Iā-*
senius 58: quasi apertè innuens *Docto-*
res ex *Suggesto* edocturos. (* *Pulпитos*,
i *Catedras* para leer, i enseñar). Non prate-
reundū ex *Beda* 59, & *Hugone* 60 *Ma-*
gistros non illepidè *Ancillarum* metaphora
describi: tum quia abjecto, non elato
animo esse debent, ut ad erudiendos
discipulos decet: tum quia solliciti de
lucro Dñi sui, id est, *DEI* Opt. Max.
obses

obsequio: tum denique quia molles,
& tractabiles ad infirmitatem, seu tar-
ditatem auditorum relevandam. Quæ
omnia, ut in me, & à me desiderantur, si
non *Doctore*, Docturo: ita hoc unum
Ancillarum propriū reperitur, infirmi-
tas nimirū, ac ingenioli tenuitas mei.

Hoc autē mandatū *SAPIENTIA*
Ancillis suis denuntiandū dedit: **SI QVIS**
EST PARVVLVS, VENIAT AD ME: ET
INSIPIENTIBVS LOCUTA EST: VE-
NITE, COMEDITE PANEM MEVM, ET
BIBITE VINVM, QVOD MISCVI VO-
BIS. RELINQVITE INFANTIAM, ET
VIVITE, ET AMBVLATE PER VIAS
PRVDENTIAE. Invitat *Parvulos*, & *In-*
sipientes ad panē suū edendū, vinumq;
bibendum, ad fruendum scilicet præ-
fati sui cōvivii omni lautitia per *Synec-*
doché pane, & *vino* notata. Deinde
distributivè *Parvulis* relinquere præci-
pit *Infantiā*, *Insipientibus* ambulare per
vias *Prudentiæ*. ¶ Sed qui isti *Parvuli*?
qui *Insipientes*? Expositores plurimi, ut
sonat, & non abs re. Sed placet cū D.
Hieronymo 61 *Parvulos* non ætate, sed
doctrina, *Insipientes* à sapientia alienos

XXIII

Quid ab *Ancillis*
Sapiētīæ, Parvulis,
& *Insipientibus* de-
nuntiātum?

XXV

Parvuli, & Insi-
pientes qui?

D intel-

22 Pro Studiorū exordio

intelligere, (* Los Clerigos inorātes deste Arçobispado) . Hos alloquitur Sapiētia, hos invitat, & per ME *Ancillam suā misfam ad arcem*, id est, *in suggestū hunc, matutinis* quotidie horis sedētem, advocat *præceptis* suis erudiendos.

XXVI

Ad Sapiētiā
invitatio.

Ad opiparum, & jūge *convivium* ipsa vos allicit, invitatque SAPIENTIA: nam verè hīc *Sapientia edificavit sibi domum*, hoc videlicet Burgēse Collegiū: *miscuit vinum* doctrinæ, & religionis: *proposuit mensam*, hoc est, gymnasia cunctis *ad arcem* venientibus referavit. Iam Paschatis convivale tēpus accessit, strata est mensa, præparatæ dapēs, obsonia, condita. Satiari vultis? en vocat Sapiētia, ⁶² *Comedite amici, & bibite, & inebriamini charissimi*. Vultis edoceri? accedite: nam ⁶³ *qui appropinquant pedibus ejus, accipient de doctrina illius*. Trahit ne, aut rapit vos argenti, & auri cupiditas? venite ad Sapiētiā: ⁶⁴ *Omne aurum in comparatione illius arena est exigua, & tanquam lutum estimabitur argentum in cōspectu illius*. Timetis esse infelices? ne eam abjiciatis: ⁶⁵ *Sapientiam, & disciplinam qui abjicit, infelix est*. Desideratis stulti
non

62

Cant. 5. 1.

63

Deutor. 33.

64

Sapientie 7.

65

Sapient. 8.

66
Proverb. 1. 7.

67
Eccli. 20. 13.

68
Sapient. 7. 11.

non haberi? eā nolite despiciere: 66 *Sapientiam*, atq; *doctrinam stulti despiciunt*.
Cupitis omnium benevolentiam aucupari? ad eam appellite: 67 *Sapiens in verbis se ipsum amabilem facit*. Denique si vos pulchritudo delectat, pulcherrima est Sapiētia; si fortitudo, fortissima; si majestas, princeps est, & Regina. O admirādā *SAPIENTIAM* mille vobis nominibus venerandam, tollendam, prædicandam! *Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa* 68, poterit vestrum unusquisque jactare.

Itaq; *Arx* eminēs, *Cathedra* hæc est; *Ancilla* convocans *Sapientie* nomine, *qui* in *Cathedra* sedet, licet indignè, *lauti Cōvivii* fercula, *doctrina*, seu *Materia* per annum agitanda; *Domus* ad docendum à *Sapientia* ædificata, *Collegium* hoc est insigne; ipsius *Columna*, *Antistites* Illi duo præclarissimi & *D. Nicolaus*, & *Cardinalis S. Nicolai*, quiq; super amplissimam hanc *Metropolitanam Sedem* pro tempore sedent.

XXVII

Totius *AEni-*
gmatis brevis eno-
datio.

Sedet nunc (qui & sedeat per lustracentum) *Illustrissimus*, ac *Reverendissimus Dominus*, ac *Dominus meus*

XXVIII

Illustr. Principis
D. Fernādi de Azedo Archiep. *Bur-*
gē. Castellæ Præs-
dis proclamatio.

24 Pro Studiorū exordio

D. *FERNANDVS DE AZEVEDO*,
 qui ob pauperū, ac miserorum omniū
 susceptum *patrocinium*, ob inditam, ac
 in rebus agendis singularē *prudenciam*,
 ob mirabile *studium* in sibi subditis in of-
 ficio continendis, ob ardentissimum
zelum in publica *salute* procuranda, in
 intuenda *justicia*, in conseruanda *pace*;
 meritò, ac meritò inter tot clarissimos
Hispania viros à Catholico *Rege nostro*
PHILIPPO electus, & selectus, ut *Prin-*
ceps existeret, ac in æquissimo totius
Hispania, severissimoq; *confessu* *Supre-*
mus Cancellarius: annuentibus, ac *Hispa-*
nie toti gratulantibus nō solūm iis, qui-
 bus *Regni* sospitas, ac publica *salus* curæ,
 atq; studio est; verūm omnibus utriusq;
 sexus, & cujuscūq; conditionis plaudē-
 tibus, & acclamātibus. Nā *Princeps* Hic
 solus demortui *FRATRIS* (cujus sēper
Memoria vivet) fœlic. Reco. Religiosiss.
Antistitis, atq; integerrimi undequaq;
Viri, meretur locū amplissimū cōplere,
 perficere, integrare. (* Nūca estuvo mas
 llena aquella *SILLA*, que cō cada uno de los
 dos *HERMANOS*; ni aū nunca otra vez dos
hermanos en Ella se sentaron).

Præ temporis angustis amplius nō licet initio⁶⁹ promissa differre, sed prædicato Allegorico sensu *AE*nigmati solutioni finem imponere. Innuimus supra 70 ex D. Augustino pro *Sapientia* domo *ECCLESIAM* accipi *Septenario* Columnarum numero innitente, *Septem* videlicet *Sacramentis* novæ legis, quibus firmitus, quàm Pariis marmoribus immensa hæc *moles* fulcitur. In quo mirandum sanè *Divinæ Sapientiæ* artificium, atq; infinitæ virtutis *Divini VERBI* inscrutabile judiciū licet inspicere; rebus externis specie caducis, atq; labentibus (quibus excelsius nihil, nihilq; *Divinius*, quàm cæteris inesse, sensibus apparet) ita firmā æterni ædificii *basim* jecisse, 71 *ut porta inferi adversus eā non prævaluerint*; *Divina Providentia* se se fragili hominū naturæ benignissimè accōmodate. Cū enim tāta sit nostra imbecillitas, ut quæ sub sensum nō cadunt, nisi ex iis, quæ sensibus objiciuntur, cōjectare nequeat; ad *Divinæ Providentiæ* 72 fortem, suavemq; dispositionem pertinebat, arcana mysteria sub *sensibilibus signis* nobis proponere, eaq;

69

Supra. n. v.

70

Supra. n. x.

71

Matth. 16. 18.

72

Sapient. 8. 1.

26 Pro Studiorū exordio

instrumēta efficere, quibus & ab homīne colatur DEVS, & à DEO recipiat homo (juxta Apostolum Petrum 73) *Divinæ naturæ consortiū, & sanctificantis Gratiæ beneficium*. Hæc itaq; *Septem Columnarū, seu Sacramētōrū novæ legis dignitas est, & majestas, ob quam longè Fortiora, Sanctiora, atq; Diviniora, quàm Sacramēta vetera cēsētur* ab 74 Ambrosio: quia, *licet numero pauciora sint, virtute tamen majora, utilitate meliora, actu faciliora, ut Augustinus 75 cōtra Faustum.*

Illam quamplurima; Nostra tantum Septem, in Sapientiæ Domi Columnis Septem mirificè adūbrata. Septē, in quā, nec plura, nec pauciora 76 (quid quid delirent nostri temporis impudentissimi 77 hæretici) *ut Sanctarum Scripturarum Doctrinæ, Apostolicis traditionibus, atq; aliorum Conciliorum; & Patrum consensu inherendo* 78, *SPIRITV SANCTO afflante, definit Sacrosancta œcumenica Tridentina Synodus. Quod non solum auctoritate, sed cōgruentibus etiam rationibus efficaciter convincitur tū à Concilio* 79 *Florentino, cū ab Angelico Doctore: cujus ad unguem sequens fragmentum,*

seu

73
2. Petri I. 4.

74
D. Ambr. to. 4. lib. 1.
de Sacramētis c. 4.

75
D. Aug. to. 6. li. 19.
contra Faustū c. 13.

76
Concil. Trid. sess. 7.
cano. I.

77
ut videre est apud
Bellarm. to. 2. tract. 1.
de Sacram. in genere
re cap. 23. lib. 2.

78
Conc. Trid. sess. 7.
Proœmio.

79
Conc. Florentin.
Decret. Eugenii

XXX

Ex singulorum
munere Septenari-
us Sacramentorum
numerus ostensus.

Lectio Sacra. 27

seu Articuli primi Quæstionis 65. ter-
tiæ Partis integrū *Corpus* sūmatim re-
petere, nō reputo abs re, nō injucūdū.
Nam cū proportio quædā sit (docet
Sāctissimus 80 Præceptor) & corpora-
lis, & spiritalis vitæ, in quam *Sacramēta*
referūtur; tot certè institui debuerunt
Sacramēta, quot sint res conducibiles,
aut etiam necessariæ ad vitam tempo-
ralem vel acquirendam, vel conservā-
dam. Ad temporalem, seu sublunarem
vitam primò necesse est, ut quis *genere-*
tur; simili igitur modo *regenerationē* cō-
fert spiritalis vitæ *BAPTISMVS*. *Secun-*
dò ut *augeatur*; quod & præstat analogia
quadam *CONFIRMATIONIS* Sacra-
mentum, in quo Neophytis datur vivi-
ficātis Gratia robur. *Tertiò* ut *nutriatur*;
quod spiritaliter tribuit *EVCHARI-*
STIA. *Quartò* ut, si in morbum incidat,
sanetur; sanat autem in vita spiritali Sa-
cramentum *POENITENTIAE*. *Quintò*
ut depulsis morborum reliquiis *instau-*
rentur pristina vires; id fit spiritaliter in
EXTREMA VNCTIONE. Præterea,
quoniam homo sibi non tantū vivere
debet, sed etiam (cū animal sit socia-
bile)

80

D. Thom. 3. p. 9. 65.
art. 1. in corpore.

88

88

28 Pro Studiorū exordio

bile) universali commodo; necesse est
Sexo ad humanam vitam rectè regen- 81
 dam, aliquā esse potestatem, seu alio- *Exo. 29. ver. 30. 31*
 rum in alios auctoritatem, ut *regantur* 82
 scilicet, & justè gubernentur; quem ad *Levit. 4. v. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*
 finē est in cōmunitate *Ecclesia Sacra-*
 mētū *ORDINIS* institutū, *Septimò* de-
 niq; ratione quoq; boni cōmunis ne-
 cessaria est propagatio sobolis; quæ ut
 decēs sit, ad vitā etiam spiritalē in Ca-
 tholica Ecclesia tuēdam *MATRIMO-*
NIVM, quod priùs tātūm erat natura-
 lis cōtractus, instituit *CHRISTVS Dñs*
Sacramētū. His quidē *Septē* adamāti-
 nis *Columnis* fulcitur *Ecclesiæ Domus*.

XXXI *Qui Septenarius* numerus *Sacer* sem-
 per fuit in *expiationibus* Israëlitico po-
 pulo, ut 81 *Exodi*, 82 *Leviti*, 83 *Nu-*
 mer. 84 *Deuteron*. 85 *Paralyp*. 86 *Iob* li-
 quet ex pluribus locis. Vbi semper in
expiationibus vel *septē* animalia immola-
 ri jubetur, vel *septem* diebus, seu *septies*
 sanguinem aspergi. Sed & *Naaman* 87
Syrus 4. *Reg.* 5. *septies* jussus est lavari
 ad purgandā lepram. In quo acutè sa-
 ne, perdoctēq; simul (ut moris est) *Car-*
 dinalis 88 *Bellarminus* *Sectariorum*
 nostræ

Antiquis expia-
 tionibus *Sacramē-*
torum numerus ad-
umbratus.

81
Numer. 19. ver. 11. 14. 16. 19.
 82
Deutor. 15. v. 1. 9. 12. cap. 16. ver. 3. 9. 13. 15.
 83
2. Paral. 29. v. 21. ca. 30. v. 21. 22. 23.
 84
Job. 42. 8.
 85
4. Reg. 5. v. 10.
 86
Bellarmin. 10. 2 lib. de Sacramētis cap. 26. in fine.

28 Pro Studiorũ exordio

bile) universali commodo; necesse est
Sextò ad humanam vitam rectè regen-
 dam, aliquã esse potestatem, seu alio-
 rum in alios auctoritatem, ut *regantur*
 scilicet, & justè gubernentur; quem ad
 finè est in cõmunitate *Ecclesiæ Sacra-*
 mētũ *ORDINIS* institutũ, *Septimò* de-
 niq; ratione quoq; boni cõmunis ne-
 cessaria est propagatio sobolis; quæ ut
 decès sit, ad vitã etiam spiritalẽ in Ca-
 tholica Ecclesia tuẽdam *MATRIMO-*
NIVM, quod prius tãtũm erat natura-
 lis cõtractus, instituit *CHRISTVS* Dñs
Sacramentũ. His quidẽ *Septẽ* adamãti-
 nis *Columnis* fulcitur Ecclesiæ *Domus*.

81

Exo. 29. ver. 3

82

Levit. 4. v. 6. c.

83

Ecclesiæ Sacra-

cap. 13. v. 4. 5. 6.

31. 50. 54. ca. 1.

7. 8. 16. 38. 51.

15. v. 13. 19. 24.

cap. 16. ver. 14.

Ca. 23. v. 3. 6. 8.

34. 36. 39. 41.

cap. 25. ver. 8.

83

Numer. 19. ver.

11. 14. 16. 19.

84

Deutor. 15. v.

12. cap. 16. ver. 3.

9. 13. 15.

85

2. Paral. 29. v.

ca. 30. v. 21. 22.

86

Iob. 42. 8.

87

4. Reg. 5. v. 10.

88

Bellarm. 10. 2. li.

de Sacramētis

26. in fine.

XXXI

Antiquis expia-
 tionibus *Sacramē-*
torum numerus ad-
umbratus.

Qui Septenarius numerus *Sacer* sem-
 per fuit in *expiationibus* Israëlitico po-
 pulo, ut 81 Exodi, 82 Levitici, 83 Nu-
 mer. 84 Deuteron. 85 Paraly. 86 Iob li-
 quet ex pluribus locis. Vbi semper in
expiationibus vel *septẽ* animalia immola-
 ri iubetur, vel *septem* diebus, seu *septies*
 sanguinem aspergi. Sed & Naaman 87
 Syrus 4. Reg. 5. *septies* iussus est lavari
 ad purgandã lepram. In quo acutè sa-
 ne, perdoctèq; simul (ut moris est) Car-
 dinalis 88 *Bellarminus* *Sectariorum*
nostræ

Lectio sacra. 29

nostræ ætatis arguit nõ minorẽ imperi-
 tiam,quàm impudentiam,qui ex eo cõ-
 tra nos quasi absurdè ideò colligi autu-
 mant,futura non solùm *Septem*, sed &
 octo,decem,vel duodecim *Sacramenta*;
 quoniã octonarius,denarius,atq; duo-
 denarius numeri celebres etiam fuere
 in *Scripturis*. Ignorantes sanè numeros
 alios,quàm *Septem*, nõ observari in ex-
 piationibus: figuratim tota clamante
Scriptura,futurum aliquando *aureum sæ-
 culum*,quo *septem* sacra,& efficacissima
remedia DEVS Opt.Max. in *expiatione*
 criminum largiretur. ¶ Quam etiam
 ob causam *septies* è sacratissimo *SER-
 VATORIS* nostri Corpore Sanguinẽ pro-
 fluxisse meditatur dulcissimus ille Ber-
 nardus 89. Cùm *Circuncisus* nimirum
 primò; deinde cū in *Horto* sudore mana-
 vit; terciò cū *Colaphi* in venerandas
Malas inflicti; quareò cū *Flagris* cæsus;
 quintò cū *Spinea Corona* in *Caput* impa-
 cta; sextò cū *Clavis* cõfixus, septimò de-
 nique cū vulnus in *Latus* dira *Lancea*
 illatum. Vt non jam solùm in veterum
expiationum animalibus, nõ jam in æni-
 gmaticis *figuris*; verùm etiam & in *figu-*

XXXII

Cur CHRISTVS
Septies sanguinem
 proflexerit?

89

Bern. tract. de
 visione Dñi. à ca.
 ad 41.

30 Pro Studiorū exordio

rato ipso humani generis *REDEMPTORE* *Septenarius* numerus sacer: cūm infiniti valoris in Cruore ejus *sepius* effuso *Septem* novæ legis *Sacramenta* adūbrata fluxerunt, cūm efformata manarunt.

XXXIII
Brevis Cōclusio.

En vobis propositæ (gravissimi Viri) Ecclesiæ *Domus* à Divina *Sapiēria*, simul atque Omnipotentia, & Misericordia *septē excisæ Columnæ*, *Septem* videlicet *SACRAMENTA*; per quæ (juxta *Tridētinū* 90) *omnis vera justitia vel incipit, vel capta augetur, vel amissa reparatur*: De quorū munere *in Genere, Materia, Forma, Ministro*, cæterisque prærequisitis (quemadmodū nō nihil supra 91 de *Numero*) adamussim DEO dante per annum vestra bona cum venia differemus.

90
Conc. Triden. sess. 13.
in Proœmio.

91
Supra à n. XXIIII

XXXIII
Vespertina Le-
ctonis indictio.

Ast ego qui differam? Edifferet, inquam, sapientissimus Dñs Doctor *Consalvus Sanctius à Somoza*, in cujus laudū campo si fræna ingenio meo laxarem, debito potius confulerē officio, quàm temporis angustia. Ortus clarissima stirpe *olim* apud *Salmāticense* literarum emporium in augusto *SALVATORIS* de

de *OVIEDO Collegio* adscriptus, nescio an nobilibus decoratus *insignibus*, an nobilium *insigniũ* decorator. *Mox* ad sublime *Cathedræ* fastigium euectus & suffragio communi, & frequẽti plausu. *Nunc* omniũ felici calculo in *Alma Burgenſi* nostra *Ecclesia* moderator, & *Magister Cõtionum*, sacriq; *Suggesti* clavũ tenens. Pro meritis *tandẽ* *Infulas Pontificii* culminis adipiscens felicioris *Ecclesiæ* ad *gubernacula* accedet. De *Confessione* incipiet *vesperinũ* sermonẽ texere, tenuitati meæ cumulatam afferens *supplementũ*, ne si solus ego *pabulum* administrẽ, cum nausea sit omnibus ad saturitatẽ, nedum ad fastidium.

Sub correctione Sanctæ
Matris Ecclesiæ.

B V R G I S,
Apud Petrum de Huidobro.
M, DC, XXI,